

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 3T/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1420010086
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Alman
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2020:1420010086.2

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava IV, samosudcom JUDr. Ivanom Almanom v trestnej veci proti obžal. D. Q. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. júla 2020 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

D. Q., nar. XX.XX.XXXX v Topolčanoch, trvale bytom Q.,

s a u z n á v a z a v i n n é h o,

ž e

napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu syna D. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Bratislava - Karlova Ves, vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine, deklarovanej aj rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, č. k. sp. zn. 12C 250/08 - 202, zo dňa 02.11.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.01.2011, ktorým ho okresný súd zaviazal prispievať sumou 166,-€ mesačne vždy do 15. dňa príslušného mesiaca k rukám matky R. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. - B. F. a v období od 01.02.2014 do 30.04.2014 určenej posúdením predbežnej otázky podľa § 7 ods. 1 Trestného poriadku vo výške 30% zo životného minima vo výške 27,12€ mesačne, nakoľko v období od 01.02.2014 do 30.04.2014 poberal dávky v hmotnej núdzi, si túto svoju povinnosť neplní od 05.04.2013 doposiaľ,

s výnimkou obdobia d 17.05.2013 do 12.12.2013 vrátane, kedy sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, kde vyživovaciu povinnosť na syna D.a nahlásil, mesiaca jún 2013, kedy zaplatil sumu 23,76€, júl 2013, kedy zaplatil sumu 20,76€, október 2013, kedy zaplatil sumu 5,71€, november 2013, kedy zaplatil sumu 27,33€, čím mu vznikol dlh na výživnom v celkovej výške 12.951,80€, pričom v rozhodnom období bol od 13.12.2013 do 03.04.2014 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie ÚPSVaR Bratislava, odkiaľ bol 04.04.2014 vyradený po nástupe do zamestnania, v Sociálnej poisťovni ako žiadateľ o dávku v nezamestnanosti evidovaný nebol a z ÚPSVaR poberal v období od 01.02.2014 do 30.04.2014 dávku sociálnej pomoci vo výške 61,60€ mesačne a tohto skutku sa dopustil napriek tomu, že bol dňa 07.03.2012 prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 3T/151/2011 - 130 zo dňa 21.11.2011 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona,

teda

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas) a hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona.

Za to sa

odsudzuje

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci proti obžal. D. Q. bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného D. Q., výsluchom svedkyne R. Q., oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný D. Q. urobil vyhlásenie, že sa cíti byť nevinný zo spáchania uvedeného trestného činu.

Obžalovaný uviedol, že nesúhlasí s kvalifikáciou jeho konania ako úmyselný trestný čin. Po prepustení z výkonu trestu splnil všetky uložené podmienky, do práce ho nechcú zobrať pre jeho register trestov a pracovať môže len brigádnicky. Od roku 2013 pracoval v Q. ako skladník, ale nakoľko sa nedohodol na pracovnej dobe, tak tam prestal pracovať. Potom pracoval už len brigádnicky. A z toho čo zarobil mu neostávalo na úhradu výživného. Od roku 2013 nebol vedený na úrade práce, nepoberal ani sociálne dávky ani dávky v nezamestnanosti. Má vodičský preukaz, so synom sa nestretáva a na jeho výživu neprispel ani inou formou.

Svedkyňa R. Q. uviedla, že obžalovaný bol zaviazaný k plateniu výživného na ich spoločného syna D. Q., nar. XX.XX.XXXX vo výške 166,-eur mesačne. Obžalovaný si túto vyživovaciu povinnosť neplní od 21.04.2013. Syn D. chodí na strednú školu, aktívne hráva futbal. Na syna má bežné mesačné výdavky asi 280,-eur mesačne mimo stravy. Okrem toho mu musela hradiť operáciu zranenia a hradí aj jeho rehabilitáciu. Sama nie je zamestnaná, nakoľko opatruje druhého handicapovaného syna A. a poberá opatrovateľský príspevok, rodinné prídavky na syna D. a náhradné výživné. Býva spolu s rodičmi. Obžalovaný syna D. nenavštevuje, neprispel na jeho výživu ani inou formou. Od 21.04.2013 od obžalovaného dostala len čiastočné výživné keď bol vo výkone trestu tak, ako je uvedené v obžalobe. Neplatenie výživného na synovi D. nezanechalo trvalo nepriaznivé následky.

Z listinných dôkazov súd oboznámil rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 12C/250/2008, zo dňa 02.11.2010, právoplatný 14.01.2011, z ktorého vyplýva, že týmto rozsudkom bol obžalovaný zaviazaný k plateniu výživného na syna Romana vo výške 166,-eur mesačne k rukám matky.

Súd oboznámil rozhodnutia ÚPSVaR Bratislava z ktorých vyplýva, že mal. D. Q. bolo priznané náhradné výživné, 9.7.2015 vo výške 108,50 eur, zvýšené 10.07.2019 na 112,33 eur vyplácané k rukám jeho matky R. Q..

Rozhodnutím ÚPSVaR zo dňa 07.10.2019 bol R. Q. zvýšený príspevok na opatrovanie osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorou je L. A. na sumu 284,07 eur.

Z rodného listu D. Q. vyplýva, že obžalovaný je jeho otcom.

Súd o oznámil potvrdenie o návšteve školy D. Q., ktorý navštevuje Strednú zdravotnícku školu v Bratislave.

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/151/2011 zo dňa 21.09.2011, právoplatným dňa 19.10.2011 bol obžalovaný D. Q. odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného rozkazu za neplatenie výživného na syna D. od mája 2010, za čo mu súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Odsúdený bol v žalovanom období vo výkone trestu odňatia slobody od 17.05.2013 do 12.12.2013, kde nahlásil vyživovaciu povinnosť a boli mu zrazené dávky výživného v mesiaci jún 2013 23,76€, júl 2013 20,76€, október 2013 5,71€, november 2013 27,33€.

Zo správ úradu práce, sociálnej poisťovne, daňového úradu vyplýva, že obžalovaný nie je vedený ako daňový subjekt na Daňovom úrade Bratislava, nie je vedený ako poberateľ dôchodkovej ani nemocenskej dávky.

Obžalovaný bol zamestnaný v spol. Billa s.r.o. od apríla 2014 do februára 2015 s príjmom dostatočným na úhradu výživného. Od 22.12.2015 do 21.12.2016 mal uzavretý pracovný pomer v spol. U. P.. Bol nespoľahlivý, absentoval, na pracovisko prichádzal pod vplyvom alkoholu. Podľa mzdového listu hol bez

príjmu. Z potvrdenia spol. P., J..P. vyplýva že obžalovaný mal s nimi uzavretú dohodu o vykonaní práce v období od 02.12.2015 do 31.01.2016. Obžalovaný bol vedený na úrade práce ako nezamestnaný od 13.12.2013 do 03.04.2013. Poberal od 01.02.2014 do 30.04.2014 dávky v hmotnej núdzi v sume 61,60 eur.

V predmetnej trestnej veci bolo vykonané kontradiktórne dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi. Po vykonaní dokazovania súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky žalovanej skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ písm. c/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil tak, ako je to uvedené v podanej obžalobe s tým, že súd upravil dobu neplatenia výživného obžalovaným ku dňu vyhlásenia rozsudku a tým pádom aj výšku dlhu na výživnom na sumu 12.951,80 eur.

Obžalovaný D. Q. na svoju obranu nič relevantné neuviedol. Prišiel o stále zamestnanie, kde mal pravidelný príjem dostatočný na úhradu výživného z vlastnej viny bez toho, aby toto zamestnanie dokázal nahradiť iným.

Svedkyňa R. Q. uviedla, že obžalovaný si vyživovaciú povinnosť neplní od 21.04.2013. Od obžalovaného dostala len čiastočné výživné keď bol vo výkone trestu.

Z listinných dôkazov vyplýva, že obžalovaný má na svojho syna vyživovaciú povinnosť vo výške 166,- eur, ktorú si neplní od 05.04.2014. V období od 01.02.2014 do 30.04.2014 poberal obžalovaný dávky v hmotnej núdzi a preto v tomto období bola výška vyživovacej povinnosti posúdená predbežnou otázkou a určená vo výške 27,12 eur. Bolo tiež preukázané, že pokiaľ bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody, svoju vyživovaciú

povinnosť na syna D. nahlásil a bolo mu z výkonu trestu zrazené a oprávnenej osobe zaslané výživné v celkovej sume 77,56 eur.

Z listinných dôkazov tiež vyplýva, že obžalovaný sa tohto žalovaného konania dopustil napriek tomu, že bol dňa 07.03.2012 prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 3T/151/2011 - 130 zo dňa 21.11.2011 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona a žalovaný skutok páchal po dlhší čas.

Obžalovaný ako rodič dieťaťa sa nemôže svojej vyživovacej povinnosti zbaviť tým, že prestane pracovať a začne žiť záhaľčivým spôsobom života. Obžalovaný ako otec dieťaťa má zo zákona uloženú vyživovaciú povinnosť voči svojmu dieťaťu. Musí urobiť všetko preto, aby si našiel vhodné zamestnanie, kde by dosahoval zárobok dostatočný na úhradu výživného a žil tak, aby o takéto zamestnanie neprišiel. Ak mu príjem na platenie výživného nepostačuje z jedného zamestnania, je jeho povinnosťou nájsť si dve aj tri zamestnania, kde by dosahoval taký príjem, aby výživné platiť mohol. Ak to môžu bežne robiť matky maloletých detí v snahe zabezpečiť im všetko potrebné na ich rast a vývoj, tak to môžu robiť aj otcovia týchto detí. Obžalovaný je zdravý, má ruky a nohy nič mu nebráni v tom aby pracoval ako každý iný.

Obžalovaný mal teda na svojho syna platiť výživné nasledovne:

2013: mesiace 4,5 po 166,- eur to je spolu 332,-eur

2014: mesiac január 166,- eur, mesiace 2,3,4 27,12x3=81,36eur, mesiace 5,6,7,8,9,10,11,12 po 166,- eurr, to je 166x8=1.328,-eur,

2015: 12x166=1.992,-eur,

2016: 12x166=1.992,-eur,

2017: 12x166=1.992,-eur,

2018: 12x166=1.992,-eur,

2019: 12x166=1.992,-eur,

2020: 7x166=1.162,-eur.

Od apríla 2013 teda mal obžalovaný na výživnom uhradiť 13.029,36 eur.

Obžalovaný uhradil v mesiacoch jún 2013 sumu 23,76€, júl 2013 sumu 20,76€, október 2013 sumu 5,71€, november 2013 sumu 27,33€, teda spolu uhradil výživné vo výške 77,56eur.

Rozdiel medzi sumou ktorú mal uhradiť a ktorú uhradil je celkový dlh na výživnom ku dňu vyhlásenia rozsudku, ktorý je vo výške 12.951,80eur.

Podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona sa prečinu zanedbania povinnej výživy dopustí ten, kto najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nebanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného a čin spácha závažnejším spôsobom konania a hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Podľa § 138 písm. b/ Trestného zákona je závažnejší spôsob konania páchanie trestného činu po dlhší čas.

Nakoľko vina obžalovaného zo spáchania žalovaného trestného činu je preukázaná mimo akúkoľvek pochybnosť, uznal ho súd vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ písm. c/ Trestného zákona.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému vychádzal zo zákonnej trestnej sadzby pre uvedený prečin, ktorá je od jedného do piatich rokov pri treste odňatia slobody.

Súd v osobe obžalovaného, ani v okolnostiach prípadu nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, ktoré by mali vplyv na ukladanie trestu obžalovanému.

Na druhej strane to, že obžalovaný už bol v minulosti za trestný čin odsúdený (mimo odsúdenie vo veci Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 3T/151/2011), súd zohľadnil ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona.

Pri prevahe priťažujúcich okolností súd podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil spodnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a tak mohol obžalovanému ukladať trest odňatia slobody od dvoch rokov a štyroch mesiacov do piatich rokov.

Súd uložil obžalovanému primeraný výchovný trest odňatia slobody pri spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere tri roky nepodmienečne.

Nakoľko bol obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovaného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, zaradil ho súd pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Takto uložený trest je plne v súlade s účelom trestu ako to má na mysli Trestný zákon a splní dostatočne svoju ochrannú aj výchovnú funkciu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia, cestou Okresného súdu Bratislava IV, na Krajský súd v Bratislave.